

Právnická kancelária Weis & Partners po právnej expertíze potvrdila, že: UZNESENIE MATOVIČOVEJ VLÁDY O TESTOVANÍ NIE JE VŠEOBECNE ZÁVÄZNÉ. JEHO OBSAHOM SA BEŽNÝ OBČAN RIADIŤ NEMUSÍ! NA TESTOVANIE NIKTO NEMUSÍ ÍŠŤ A NIKTO NESMIE MAŤ ŽIADNE POSTIHY ČI ZNEVÝHODNENIA!

- CZ24 News | 31. října 2020

SLOVENSKO: JUDr. Peter Weis zverejnil stanovisko svojej právnickej kancelárie k dobrovoľnosti celoplošného „testovania“.

I. Právne predpisy

Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR uvádza: **Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon.**

Zákon č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v §1 ods. 1 **definuje všeobecne záväzné právne predpisy** ako:

Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ústavné zákony, zákony, **nariadenia**

vlády Slovenskej republiky (ďalej len „nariadenie vlády“), vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska.

Čl. 5 ods. 1 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu znie:

Núdzový stav môže vláda vyhlásiť len za podmienky, že došlo alebo bezprostredne hrozí, že dôjde k ohrozeniu života a zdravia osôb, a to aj v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie, životného prostredia alebo k ohrozeniu značných majetkových hodnôt v dôsledku živeľnej pohromy, katastrofy, priemyselnej, dopravnej alebo inej prevádzkovej havárie; núdzový stav možno vyhlásiť len na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území.

Čl. 5 ods. 2 písm. g) uvádza :

V čase núdzového stavu možno **v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas** podľa závažnosti ohrozenia **obmedziť základné práva a slobody** a uložiť povinnosti na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území, a to najviac v tomto rozsahu:

g) **obmedziť slobodu pohybu a pobytu** zákazom vychádzania v určenom čase a zákazom vstupu na postihnuté alebo bezprostredne ohrozené územie.

Uznesenie vlády SR č. 693/2020 z 28.októbra 2020 obmedzuje osobnú slobodu osobám, ktoré sa na „testovaní“ nezúčastnia.

II. Právny rozbor

Uznesenie vlády nie je normatívnym právnym aktom podľa legálnej definície uvedenej v §1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z.z.

Zjednodušene to znamená, že nemôže všeobecne zaväzovať obyvateľov Slovenskej republiky. Ak by šlo o nariadenie vlády SR, ktoré je normatívnym právnym aktom, situácia by bola samozrejme iná. V tomto ohľade je obsah uznesenia vzásoade irelevantný. Ak sa ním vláda snaží o obmedzenia podľa čl. 5 ods. 2 písm. g) ústavného zákona č. 227/2002 Z.z., ide o neúčinnú a nevykonateľnú úpravu.

III. Záver

Uznesenie vlády nie je všeobecne záväzné. **Jeho obsahom sa preto bežný občan riadiť** dobrovoľne môže, ale **nemusí**. Rozoberať výnimky v ňom uvedené je irelevantné. Nielenže nemožno hovoriť o dobrovoľnosti voľby medzi testovaním a netestovaním, ale možno hovoriť o úplnej dobrovoľnosti účasti na testovaní bez akéhokoľvek právneho základu a hlavne bez sankcií. Porušenie právne neexistentného zákazu vychádzania sa nemôže spájať so žiadnou sankciou. Ani príslušníci obecnej polície, ani Policajného zboru, ani Armáda SR nie je kompetentná vykonávať kontrolu dodržiavania nezáväzného predpisu. Všetky pokuty, ktoré by boli v takých konaniach uložené, budú uložené nezákonne a budú musieť byť zrušené.

Toto stanovisko nie je výzvou, aby ste sa tzv. „testovania“ nezúčastnili. Naopak, má prispieť k informovanosti verejnosti o úplnej dobrovoľnosti testovania, eliminovať strach z nesprávneho rozhodnutia a obmedzení (ktoré nemôžu vlastne nastať) či už v zamestnaní alebo v bežnom každodennom živote.

Treba uviesť, že verejná prezentácia všeobecnej záväznosti ustanovení vyššie spomínaného uznesenia vlády SR upriamujúca pozornosť na sankcie za neúčast môže naplňať znaky viacerých

protiprávnych konaní, napr. trestného činu nátlaku podľa § 192 ods. 4 písm. d) Trestného zákona v znení:

Kto iného núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, zneužívajúc jeho hmotnú núdzu alebo naliehavú nemajetkovú potrebu, alebo tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie spáchaním za krízovej situácie.

Zdroj: Advokátska kancelária Weis & Partners